

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap tartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltek.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Magyarország államkormányzata.

Kézdi-Vásárhely, 1888. július 17.

V.

(Közlekedésügy.)

(r. cz.) Az igazságszolgáltatási ügyek elfogulatlan érintésével, mely körül a nép nagy meglepedésére mindig üdvösebb intézkedések szülemenek, áttérünk közlekedési állapotainkra.

Midőn 1867-ben, visszanyervén cselekvési szabadságunkat, az eleve ségünkkel kiérdemelt új aera alatt erősebben, nyiltabban kezdetünk érezni, első, a mit tapasztalnunk kellett, a műveltebb államoktól való elmaradottságunk volt. Mindenek között nagyon meglátszott a hiány közlekedésügyünkön, mert nem lévén vasuti hálózatunk, egyáltalán nem volt kivitelnünk, nem fejlődött belkereskedésünk, nem iparunk és földművelésünk.

Első gondunk és törekvésünk mindjárt az volt, hogy a nemzeti viszonyoknak megfelelő vasutat építsünk, vizet szabályozzunk, a vám-tarifa, posta és távirda kellően rendeztesék. Az államkormányzat jóirányu akciója folyton vitte közlekedési ügyünket előre, de mégis a jelen kormányzat adta meg részére ama gyorsan lüktető erőt, miőt a megkezdett alapon versenyer szólította a műveltebb államokkal szemben.

De különben szóljanak a tények.

Az újabb időkben meglepő nagy mértékben lett fejlesztve vasuti hálózatunk; a magán természetű és a viczinális vasutak közül több jött állami kezelés, szolgálat alá. Elmondhatni, hogy haladásunk ez ügy körül oly szembetűnő, hogy erős reményt táplálhatunk

az iránt, miszerint a vasutvonal Anglia módjára hálózza be hazánkat. A világkereskedlemmel való összeköttetésünkre nézve megvan vetve a szilárd alap; még némely körülménynek kell változni csak, hogy nálunk is a könnyű és célszerű közlekedés diadalát ülje.

E haladás különös örömmel hat reánk, mert meg vagyunk győződve arról, hogy az építkezés lehetőleg mérsékelt árak mellett, a praeliminált összegek határai között történt. Ilyformán meg lett mentve az ország a tulkiadástól, minőt az 1867. és az ezt követő években épült, Nagy-Váradot Brassóval összekötő vasuti hálózat okozott.

A vagyon megőrzése és a közlekedés előmozdítása céljából szabályozva lettek a nagyobb vizek, u. m. a Körös, Maros és Tisza folyók. Igaz ugyan, hogy a Tisza-szabályozás nem vezetett az ohajtott célhoz, de a bajt nem a szabályozás minősége, hanem egyéb körülmények mellett annak helytelen keresztülvitele idézte elő.

E fennálló bajok orvoslása végett igen helyénvaló lesz, ha az állam egy szakférfiakból álló vizrajzi hivatalt állít fel, mert csak ez esetben mehet teljesedésbe ama legjobb intencziója, mit a műszaki adatok teljes összegyűjtésével az abnormis állapotok megszüntetéséhez köt.

A Dunán, Dévény és Göngő között egy, a követelményeknek teljesen megfelelő hajó-ut készült, mely a közlekedésügyekre nagy fontossággal bír.

Azonban menjünk tovább.

A vasutak és az új-kor egyéb, többékevésbé fontos forgalmi eszközei: a távirda, távbeszélő s egyéb villamos berendezésekről

benyújtott javaslat törvényerőre emelkedett. És minő volt e törvényjavaslat?

Nem más, mint alapvető a maga nemében. Egészen alkalmas arra, hogy az ezen ügykörben előfordulni szokott visszaéléseknek gát vettve, jövőre nézve a helyzet tisztázva legyen.

A magyar államvasutak tarifa-bizottsága részben az aerarium rendezésén, részben pedig a nép éltetésén segitendő, a tömeges szállítmányok részére — melyeknél természetesen a kivitelt támogatásáról van szó, mint pl. az összes gabonának, fa és vas — a kiviteli tarifák további mérséklését engedélyezte, más oldalról pedig a tarifa-felemeléseket az értékesebb cikkek, darabáruk tekintetében megállapította.

Ezen fölemelések, ép úgy, mint a mérséklések, a gazdasági követelményeknek megfelelőleg tettek; a kereskedelmet legkevésbé sem nehezítik és mégis évi 7—800.000 frtnyi bevételi többletet eredményeznek.

Ausztriával az 1868. óta fennálló posta-és távirda-egyezmények az eddigi határozmányok és szabályok módosításával történtek meg, melyre nézve meg kell vallanunk, hogy a vám- és kereskedelmi szövetség az osztrák kormány által Ausztria-Magyarország részére kedvezően intéztetett el. Okunk van, ezen egyezményre örömmel gondolni, mert az iparnak és kereskedelemnek az általa életbe léptetett új vámnovella kiváló lendületet adott.

Az volna még csak hátra, hogy vámszerződésünk Romániával valahára megkötessék. Ennek hátrányai mindkét részlől nagyon érezhetők, s bárha a kereskedelmi szerződésre vonatkozó tárgyalások mindegyre felvétetnek, mégis ez ideig megoldást nem nyert az ügy

A „Szekelyföld“ tárczája.

A vádlott Amor.

Wieland után németből fordította Aphrodite.

Negyedik rész.

(Folytatás.)

Ámde ha az égiek nélkülülök a kedves Amort, a föld fiait és leányait még inkább. Egyetlen vigaszuk vala a tehetség, a talentum, melyet megtagadni tőlük, Amornak nincs hatalma, és a tudomány a végre, hogy férfi és nő miként kinozza egymást. Az istennőktől kezdve le a földi nőkig ritka leleményességgel bírnak mind a végre, hogy azt, ki nekik nem tetszik, meglakoltassák. Egy körülmény által vannak a férfiak vértözve ezen eljárásal szemben, s ez az, ha midőn haragusznak és mérgelednek, kinevetik a nőket. E szer esalhatatlan. Az istennő p. o. Meduza-szemekkel, merőn tekiut ekkor read és te kövé meredsz tőle, mint egy szobor; ekkor te nem lehetsz sem vig, sem merész hozzá közeledni. Ezért különben eszel, iszol és meg is hizol, alszol tetszés szerint, és a helyett, hogy a kinzó asszony sirásra inditana, nevetve eltávozol. Megvetés a hatalmas talisman, de Amor távozása óta az istenek nagyon is bűnhődnek általa, sok viselt dolgaikért. Mert természetlől egy ösztönnel vagyunk megáldatva, a mely a jobb körökben mindig álozva van

és a mely szerint a férfi és nő egymást általa szépek és jónak találja, ugyanígy, hogy ha Amor ott van köztük, egy Nymphácska is átváltozik Gratiává, de ha ő nincs jelen és kijózanodunk belőle, egy nagyon is köznapis állattá változik. Amor nélkül, Venust is tekintve, Adonis sem látna mást rajta, mint elmuló bájakat; nélküle Juno nem más, mint egy majom; de általa, Amor által, egy majomnő is Galatheává válik.

Az ő és a Gratiának szeretetreméltó kedvességét kibeszélni, az istenek nyelve nem elég. De most, mióta ők eltávoznak száműzve magukat, azóta Aurorának rózsás fürtei terhére vannak, mert gunyoltatnak. Dianának magassága szemére vettetik. Kegyetlen műtészeti szigorral bírártatnak a bájak egymásnak rovására, és anatomizáltatva, természetesen sokat veszítenek értékükből. Ah, de Amornak varázsfáklyája mellett szépségeknak kell lenni. A hideg rágalmazási vágyának, kis Hebem, maga sem elég szép és szeplőtelen.

Tehát, barátim, tegyék magatokat az isteneknek helyébe és mondjátok meg nekem, vajjon az olyan mennyei birodalom-e, melyben egymást kinozzák, nem pokol-e az valójában?

„Oh, Amor, örömeinek istene, jőjj vissza! — így sohajtoznak az istenek és istennők titokban — oh jertek vissza bájos Chariták, Gratiák, és te, oh örök ifju Hebe, mert honnan ti száműzve vagytok, ott a gyötrelmeknek szellemei lakoznak. Ná-

latok nélkül nincsen Elyseum, nincsen Olymp, Azonban mindezen ohajtást fenhagyon nyilvánítni, tiltja a büszkeség és álszemérem. Először végig kelle menniök az unalomnak minden fokozatán. És mily eszközökhöz nem folyamodának, csak hogy valamiképen szórakozzanak?! A kövér Komus csakhamar pompás örömmünnet rendez, honnan mi sem hiányzott különben, csak öröm és vigság. Majd Momus rendez egy tréfás egyveleget, hol azonban a páholy közönsége nagy mértékben ásitozik, minál hangosabban nevetnek Silen, Pán és a mű szerzője, Momus, ki más szerzőkhöz hasonlóan elfogult lévén, első haragjában a mellette bóbiskáló számárhoz fordulván, így szól:

„Az ördög mulattasson oly urakat és hölgyeket, kik maguk oly unalmasak!”

A muzsák is kigondolnak valami újat, mi még nem volt előadva az Olympon, s hiszik, hogy az eredmény csodálatos leend. Azonban megbocsásson Apollo barátom, de mindenki hidegen hallgatta végig a művészi előadást. Lehet-e szomorítóbb, kellemetlenebb valami mennyben és a földön, mint ha állásunk, rangunkhoz képest többékevésbé unalomüzésből az életnek színpadán előadott színműveknek egy-egy fagyos jeleneténél, élvezet nélkül nézve, hallgatva, egymást bámulva, dal mellett vagy a nélkül, ásitozunk? Ép azért ezt sem sokáig állottuk ki az Olympon. Jobb lesz, így van a határozat, ha otthon dicsőitjük egy-

s a vámháboru még mindig tartja magát. A szükség által kényszerítve, kellene, hogy sietessünk mi is a dolgot, de tudjuk, hogy nekünk várakozó állást kell elfoglalnunk, mert a román és magyar kormány között féltett kereskedelmi érdekek merültek fel, ezeket pedig saját kárunkkal feladni nem szabad.

Közeledési ügyeinkben az államkormányzat erélyes törekvése dacára is még sok teendő van hátra. Sokat kell tenni, hogy elérjük a kívánt magaslattól s viláfgorgalmi tekintetben mi is a kontinensen számhaveshető nép legyünk.

E szándékunkban nagy akadály a fölmért többféle kalamitás, melylyel az országnak megküzdnie kell. A magántársulatok és magánérdekek összekuszált viszonyaival sok baj van, mert csak azon esetben fognak békés megoldást nyerni, ha sikerülni fog az ország érdekeinek érvényesülését a magánjogok tiszteletbentartásával összhangzatba hozni.

El kell ismernünk, hogy ez nem tartozik a könnyű feladatok közé; azonban közmunka és közlekedésügyi miniszterünk belátását, erélyes politikáját ismerve, reményt táplálunk az iránt, hogy a mint sikerült a felmutatott megtakarítások nagy számát prosperálni, úgy lehető lesz célszerű reformmal a dolgot úgy intézni el, hogy az ügy ohajtott célhoz jutván, általa a nép nagy és boldog legyen.

S Z E M L E.

Hogy mi a célja a német császárnak az orosz czárral való találkozásának, azon annyian és oly sokféleképen okoskodnak a politikai világ nagyjai, hogy a „Vossische Zeitung” egy-kissé száraz, de egyenes beszéde épen helyén való. Az összes hivatalos nyilatkozatok, belefoglalva a német trónbeszédet is, teljesen megmagyarázzák, hogy a német császár utazásának nem lehet más célja, mint újabb bizonyítékot szolgáltatni a czárnak arról, hogy Németország békében akar élni minden szomszédjával, s ha a népek szenvedélye háborút fog felidézni, annak odiuma semmiesetre sem járulhat Németországra.

II. Vilmos császár szombaton este elindult pétervári útjára. Kielben az ünnepiesen díszített városban át a lakosság üdvözlését szívélyesen fogadva, a Barbarossa hidig hajtatott, hol hajóra szállván, a „Hobenzollern-yacht” fedélzetére ment. A hajók a szokásos üdvözléseket adták, a legénység pedig kereszt-árboczoknál tisztelgett. A keres-

kedelmi hajók lobogókat öltöttek. Számos magángözös is kíséri a flottát. Ebből is ítélve, méltán lehetének tartják, hogy az utazás és később a fogadtatás ünnepélyességei teljesen háttérbe szorítják majd a politikai tárgyalásokat.

A pétervári előkészületekben minden arra vall, hogy a czár az ifjú császárt vendégszeretete egész teljességében akarja részesíteni. Peterhofon a német császár részére nem a nagy palotában rendeznek be lakosztályt, hanem a czár magán kastélyában, a Sándor palotában. A czár nagy palotájában a hivatalos ünnepélyességek lesznek, melyek épen oly jelentőségűek, mint a pétervári teli palotában tartani szokott ünnepélyek. A császár ottléte alatt katonai ünnepélyeket s kozák-játékokat rendeznek.

A szerb királyi pár elválási ügye most már közeledik a megoldáshoz. Nátália királyné, engedve az erőszaknak, a trónörökös kiadta. Megható dolgokat beszélnek a wiesbadeni bucsuzás jeleneteiről. A wiesbadeni rendőrfőnök e hó 12-én hivatalos ridegséggel adta tudtára a királynénak, hogy a rendőrség, ha kell, erőszakkal fogja tőle elszakítani a trónörökös, mert Milán király nem tűri, hogy egy napnál tovább mellette maradjon. Erre Nátália királyné táviratot menesztett a királyhoz Belgrádba, honnan nem is hozza, hanem Protics tábornokhoz az a válasz érkezett, hogy 13-án délelőtt okvetlenül induljon a trónörökös. Másnap délelőtt tíz órakor a rendőrnök egész serege szállotta meg a királyné villáját. Miután a cselédetektől ártalmatlanokká tették, a rendőrfőnök két tisztjével s egy csomó rendőrről rontott a királyné szalonjába s felolvasta előtte saját rendeletét, mely szerint a trónörökös azonnal ki kell szolgáltatni s tíz órával később maga is kénytelen elhagyni Németország területét. A királyné a rendőrköt beléptekor lerogyott a pamagra s görcsös zokogás közt hallgatta ki a rendőrfőnököt. Arra a kijelentésre, hogy el kell hagynia Németország területét, a boldogtalan asszony felszokott helyéről és zokogását elfojtva, oda kiáltotta neki: „Önök úgy bannak velem, mintha gonosztevő volnék, s elfelejtik, hogy egy Németországgal barátságos nemzet királynéja vagyok.” A rendőrfőnök újból kérte a királynét, hogy adja ki jószántából a trónörökös. A királyné balkezével elfodte arcát s jobbajával szótlanul mutatott rá a szomszédos terem ajtajára. Erre a rendőrfőnök benyitott a trónörökös szobájába s egy király-fit megillető tisztelettel szólította föl, hogy kövesse őt nevelőjével együtt a vasutra, a honnan haza fog utazni, mert felséges atyja úgy kívánja. A trónörökös csak nagynehezen lehetett rávenni az utazásra. Anyja annyira elérzékenyedett, hogy végre maga mondta neki, hogy siessen, mert másképp meghasad a szíve. Aztán elvezették a pályaházhoz s utnak indították Belgrád felé. A király a bicskies állomásnál várta a trónörökös. Utközben annyit vizsgáltak a királyfit, hogy végre beletörődött sorsába. Mikor atyjával találkozott, úgy elragadta öröme, hogy nyakába borult s kezével veregette a vállát. 14-én este érkeztek Bel-

grádba, hol a beláthatlan néptömeg lelkesült ovációkban részesítette. A város fel volt lobogóva. Este kivilágítás és fáklyásmenet volt az összes dalegyesületek részvételével.

Belgrádban szombaton összeült a szent zsinat, melynek tagjai: Theodosius belgrádi érsek-metropolita, Demetrius nisi püspök és Nikanor zicai püspök, hogy döntő határozatot hozzon a király házasságának felbontása ügyében. Az illetékességi kérdés már korábban megoldást nyert s így a szent zsinat végleges határozata már a legközelebbi napokban várható. A házasság felbontásában már csak azért sem lehet kételkedni, mert a király váló-keresetében felhozott okok az egyházi törvények szerint szükségesek a felbontáshoz. A zsinat végzése után arról a királyt a metropolita fogja értesíteni.

A párisi nemzeti ünnep meglehetősen nyugodtan folyt le. Mint minden esztendőben, az ünnep ez idén is a strasburgi szobor megkoszorúzásával vette kezdetét. A hatalmas szobor elé, melyet az elzásziak és a hazafias liga az előző években egyszerre koszorúztak meg, külön vonultak az elzásziak és a patrióta-liga. A menet mintegy kétezer emberből állott; a köztük volt boulangisták Boulanger arcképével ellátott kalapot viseltek, s apró, háromszínű zászlócskákat vittek. A boulangisták torkuk szakadtából kiabáltak: Vive Boulanger! Vive Deroude! mire a nézők Vive la republic! Vive la France! kiáltásokkal feleltek. A közönség nagyobb része nyugodt maradt, vagy kacagott.

A longchampsi nagy katonai szemlén is voltak kisebb szabású tintetések. Az óriás teret mintegy félmillió ember és körülbelül 20,000 kócsi fogta körül; a tribünök szakadásig tömve voltak. A csapatok félháromkor vonultak fel harsogó zene mellett.

T a n ü g y.

Felhívás a háromszékmegyei tanítótestület tagjaihoz.

Királyi tanfelügyelő ur 1774. számú átiratában arról értesítette tanítótestületünket, hogy Abend András méhészeti vándortanító ur folyó hó 15-én Hidvégen, 16-án Előpatakon, 17. és 18-án Seps-Szentgyörgyön, 19-én Makán, 20-kán Alsó-Csernátonban, 21-én és 22-én Kézdi-Vásárhelyt, 23-án Alsótörjén, 24-én Kovásznán, 25-én Zagonban méhészeti előadást tart, és pedig a délelőtti órákban elméleti és a délutáni órákban a gyakorlati részből.

Ennek alapján tisztelettel hívjuk fel tanítótestületünk tagjait, hogy a jelzett előadásokon lehetőleg minél nagyobb számban jelenjenek meg, nemcsak, de arra községeikben a tanügy barátait, a gazdasággal, de különösen a méhtenyésztéssel foglalkozó közönséget mulhatatlanul meghívni sziveskedjenek, hogy így ezen nevelés- és oktatási, de főleg közgazdasági szempontból egyaránt fontos foglalkozás minél szélesebb körökben ohajtott elterjedést nyerjen.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. július hó 14-én.

A háromszékmegyei tanítótestület elnöksége:

Erdélyi Károly,
elnök.

Vajna Károly,
titkár.

Iskolai értesítő. A kézdívásárhelyi róm. kath. gymnasium értesítője az 1837—88. tanévről, a betegeskedő igazgató helyett Hassák Vidor tanár által szerkesztve, hű tükrét mutatja a lefolyt tanévnek, mely a jól végzett kötelesség teljesítéséről tesz bizonyosságot. Hassák Vidor tollából „Összehasonlító analitikai tanulmány az anya-, tehén- és bivaltej összetételére vonatkozólag” czimvel egy magvas értekezés nyitja meg a vaskos füzetet. A tanári személyzet 7 tagból állott s ezenkívül minden felekezet maga gondoskodott a hitoktatásról. A tananyag beosztása célszerű, az elért eredmény kielégítő és arról tesz bizonyosságot, hogy a gymnasium a kor színvonalán áll; az a látogatottság pedig, melynek ez évben is örvendett, azt mutatja, hogy nemcsak házagot pótol, de sőt valóságos létkérdéssé vált különösen a szegényebb sorsú vidéki és városi lakosságra nézve.

Sok a tanítónő. Trefort miniszter rendeletet intézett a tanítónőképződékhez, s e rendeletben, tekintettel arra, hogy valamint az állami, úgy a felekezeti tanítónőképző intézetek jóval több tanítónőt szolgáltatnak, mint a mennyire tényleg szükség van, s hogy dacára e szaporulatnak, a főlveteltre jelentkezők oly nagy számmal tudulnak az intézetekbe, hogy a valóban a tanítónői pályára való és ösztöndíjra érdemesek kiválasztása tetemes nehézséggel jár: annál fogva az ingyenes ellátásban részesülő növendékeknek az állami tanítónő-képződék első osztályába leendő főlvételt a jövő tanévtől kezdve megszünteti és elrendeli, hogy jövőre minden bennlakó növendék a tanév

mást, képeket faragva, festve, élő alakok helyett bábokat díszítve rövidítjük, öljük az időt. De ebből is kifáradva, indítványba hozzák a csillag-szatnak tanulmányozása. Mióta csillagok léteznek, soha szebb csoportok nem mutatkoznak a Dol-londi cső fölé hajolva, mert a nők egészen elragadtatni látszottak a tudomány szenvedélye által, egész éjeken át vizsgálódván a csillagrendszer körül. Mondanom sem kell, hogy verseny támadt a felett, ki öltön legigézőbb pongyolát a csillagoknak kedvéért, mignem a nemes versenyben meghültek és náthát kaptak. Vegyének hozzá még azt, hogy minden kedvtelésnél — még hova harangok hívják is — a pikanteria kedvéért a toillette kiegészítésül éjfélkor is, sőt holdfogyatkozásnál úgy, mint a nap fényénél, a nélkül, hogy Amor jelen volna, nagyban szerepel a „poudre”. De végre a tudányszomj is elveszté varázsát. Az éjek hidegek, a nők fáznak, mell- és hátfájásról beszélnek és úgy találják, hogy kényelmesebben is kielégíthetik tudmányszomjukat. Kísérletek tétetnek tehát Guerikének körében. Megerítetik a lég, elemeztetik a napsugár; megtanulják, miért festi a napsugár a könnyű felhőknek szegélyét hol kék, hol sárga, hol bíbor színekre; megméri a hangot, megszámlálják a tengernek fővényszemeit, a hópolyheket és esőcseppeket; kiszámítják, mintegy mennyi hull le egy éven át a földtekére; és mit meg nem számlálnak s meg nem mérnek még! De ha nincs, mivel idejüket betöltésük! Hol lehet összehasonlítani ezt amaz időtöltéssel, mint midőn az Endymionokkal vala-

mi emberi történik? (hol az anyatermészetnek nincsen tanukra szüksége, midőn az arcnak pirt s a kebelnek lilomfehérséget ad). De végre eljutánk a toillette titkaihoz. Itt dobozok, ott fülkék, rejtekek, amott chiffonok ki- és betoltnak; a hab-szerű leplek elővételnek, próbáltatnak és igazítatnak, megint helyökre visszatételnek. Mennyi izlés, pompa, fény, csodaszép összeállítás, és még is... darabról darabra, kelletlenül löketnek félre és visszatérünk, honnan kiindultunk; unatkozunk és mindent nevetségesnek, kicsinyesnek találunk. „Valami nagyszerűt, valami újat!” — hangzik itt-amott. Elővesszük tehát a léggömböt és az elektrophont. De ezeknek is az lesz végre a sorsa, mint a többi élvezetnek. Mit akarunk tehát és mit kezdünk, a mi szórakoztasson? Elővesszük tehát a szembekötődi játékot. Hiában! Amor és a Gratiák nélkül e játék sem ér semmit. Bármit tegyetek, jó lelkek, nincsen gyönyör, kedv és boldogság, sem megelégedés nélkülök! Ingadoz-tok egyik képzeldéstől a másikig, de nélkülök az öröm nem öröm, a hallást semmi zene, a látást semmi látomány nem foglalkoztatja, nem gyönyörködteti. Az ostoba egykedvűség, a lélekölő unalom, türelmetlenség és spleen, a legszebb nyári napon minden kedvtelésűn a nektárral, ambroziával terhelt asztaloknak, vagy táncz, ének- és zenénél, még az isteneknek aranyos termeiben is, ezek veszik át tőlük az uralmat.

(Folytatása következik.)

tíz hónapján át nyerendő teljes ellátásért mérsékelt díjat, még pedig Budapesten 300, vidéken 210 frtot fizessen. E növédek számíthatnak arra, hogy a felsőbb osztályokba való fölmenetel alkalmával az első osztályban tanusított előmenetelük és magaviseletük alapján a rendelkezésre álló javadalom mértékéhez képest a tartási díj alól egészen vagy részben fel fognak mentetni.

V i d é k.

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. júl. 12.

(A rongyos egyetavaszi mulatsága.)

T. szerkesztő ur!

A szegény tanulókat segélyező egyesület saját pénzátára javára rendezett mulatsága folyó hó 9-én a várostól félóra távolságban fekvő „Nyires” nevű erdőben tartott meg. Medardus uram is, úgy látszik, magába szállt és egy napra felszárítva könnyeit, örömmel egyezett bele, — tekintettel lévén a jótékony célra — hogy a szegény gyermekek javára egyet újból vigadhassunk.

A kivonulás a mulatság színhelyére délelőtt 10 órakor történt meg. A közönség nagy része már délelőtt kiment, felhasználva az alkalmat a szabadban való mulatságra, melyre a mostani időjárás mellett oly ritkán kínálkozik alkalom. Az ebéd vigan és élvezetesen folyt le.

A délutáni publikum négy órakor már teljesen össze volt gyűlve. A jó kedv általános volt; a tüvéru fiatalok csakhamar tánczra perdült; a mamák és papák gyönyörködve nézték a mulatságot.

Este 8 órakor indult be a közönség a városba, folytatni tovább a mulatságot a Laurency-féle nagyteremben. Itt már sokkal nagyobb számú közönség gyűlt össze s 9 órakor már javában folyt a táncz, melyben szebbnél szebbek és csinosabb csinosabb hölgyek vettek részt; a mulatság Józsi és Tonka cigányok muzsikája mellett szakadatlan vigassággal éjjeli 1 óráig tartott.

Elismeréssel adozunk Lázár Zakariásné b. elnök, Orel Máténé s úgy a többi rendezőknek, kik félre téve minden egyéb dolgot, önfeláldozóan jártak el tisztukban és nagyban elősegítették a mulatság sikerét. Eljének mindnyájan!

A mulatság jelen volt válogatot, diszes hölgykorszor tagjainak névsorát adjuk a következőkben: Lázár Menyhértné, Szász Ignác, Novák Jánosné, öz. Görög Józsefné, Fejér Jánosné, Romfeld Jánosné, ifj. Vákár Istvánné, Ferenczy Györgyné, Fenczel Jánosné, Kálmán Istvánné, Hochsild Lajosné, Bogos Istvánné, öz. Korody Istvánné, öz. Lázár Iza, Fejér Terka, Lázár Hedvig, Tiltscher Iza, Fejér Róza, Görög Rebi, Fejér Vári, Görög Kata, Kedves Erzsi, Romfeld Eliz, Krita Róza, Szász Etelka urhölgyek.

Igen kedves kötelességet teljesítettek akkor, midőn Fejér Róza és Tiltscher Iza urhölgyeknek az általuk szép csinnal és izléses kivitellel készített díszes rendezői jelvényekért a nyilvánosság előtt is leghálásabb köszönetet nyilváníttok, nem különben a jó cél iránt érdeklődő közönségnek is szíves pártfogásáért.

Tartsa meg a jó Isten az egyet fáradhatlan buzgó elnökét, tisztikarát és tagjait, hogy még igen sokáig fáradokhassanak és adakozzanak a szent célú egyet érdekében, mely már számtalanszor sok szegény bus szülőt vidámitott fel és sok szegény gyermek didergő testét melegítette fel cselekedetei által.

Egy egyleti tag.

Különfélék.

— **Művészi körut.** Odry Lehel, a m. kir. operaház, Solymosi Elek, a népszínház t. tagja, és Somogyi Mór budapesti művész körutat tesznek az erdélyi részekben. Utjukban városunkat is érinteni fogják, hol e hó 22-én szándékoznak egy művészeti estélyt rendezni. E kiválóan érdekesnek ígérkező estélyre felhívjuk városunk és vidéke műpártoló közönségének figyelmét.

— **A magyar-román határrendező bizottság** a nagy nehézségek daczára, melyeket utjába a területi s időjárási viszonyok gördítenek, fokozott erővel munkál földadatán s az illetékes tényezőknek alapos reménye van, hogy munkálatait szeptember második felében bevégezi. Ez annál kívánatosabb, mivel szeptember az utolsó hónap, melyben a havason még ilyenmü munkálatokat végezni lehet, s ha addig el nem készülnek, a jövő nyár elején lennének kénytelenek folytatni a határjárását.

— **Az ideai fegyvergyakorlatok** a rendes tizenhárom naptól eltérőleg tizenhat napig és pedig augusztus 23-ától szept. 7-ikéig fognak tartani. E gyakorlatokra az 1881. és 1883-ban besorozottak, továbbá azok kötelesek bevonulni, kik tavaly bármilyen elmaradtak. A nyárról elmaradt gyakorlatot szept. 9-én kezdik s ezenkívül szeptemberben még két, októberben pedig egy hét-napos fegyvergyakor-

latot tartanak. A honvédek 5 heti fegyvergyakorlata aug. 22-én kezdődik. E gyakorlatok miatt az ideai ellenőrzési szemléket és az ujonczbehívásokat elnapolják.

— **A jelzálog-hitelbank Kolozsvárt.** A magyar jelzálog-hitelbank kirendeltsége augusztus hó 1-én most már egész bizonyossággal megkezdte működését Kolozsvárt. Hivatalos helyiségeül a régi harminczad-épület földszinti jobboldali része alkottatott át. Az expositura személyzetét fogják képezni: dr. Karácsonyi fővárosi ügyvéd és Eöri Ernő Budapestről, a banknak jelenleg is hivatalnokai, továbbá dr. Békésy Károly Kolozsvárról. Bíráló választmánya lesz az erdélyi gazdasági egyetemnek már korábban kiküldött bizottsága az egyleti alelnökök vezetése alatt s az expositura az összes erdélyi részekre kiterjeszti működését. A hitelkereső közönség tehát már augusztus elején kezdve igénybe veheti a banknak hazarészünkre nézve valóban áldásosnak ígérkező, olcsó hitelét.

— **Szász Domokos** ev. ref. püspök az E. M. K. E. működő alelnökehez levelet intézett, melyben ígéretet tesz, hogy „míg Isten életének kedvezé, évenként 200 frtot, 1888. júl. 1-től kezdve félvi részletekben előre fizetve, adományoz az egyesület céljaira s az első részletet egyuttal be is fizette, hogy »Szász Domokosné sz. Nagy Ilka alapítványa« cimen tökéltessenek s az évről évre növekvő kamatok a választmány belátása szerint megállapítandó segélyezésekre fordíttassanak. Ki ne kívánja, hogy ily férfi nagyon sokáig éljen!

— **Jépsi-Szentgyörgyről** írják lapunknak: A sepsiszentgyörgyi mükedvelők egyesületének Előpatakra való kirándulása kellemes meglepetésben részesítette a furd-közönséget. Különösen az esti színi előadás és tánczmulatság oly fényesen sikerült, hogy nemcsak szépen jövedelmezett az alföldi árviskárosultak javára, hanem egyszersmind a közönségnek osztatlan tetszésével is találkozott. Egy nemzetközi furdn magyar színi előadás iránt ennyi érdeklődés igazán ritkaság; már délután a jegyek nagyobb részét elkapkodták s este a „Curialon“ nagyterme zsúfolásig tömve volt a legválogatottabb közönséggel, Előpatak intelligenciájával. Még a közel fekvő helyiségekből is jöttek vendégek, hogy egy igazi mű-élvezetben részesülhessenek. A derék, buzgó mükedvelők Albini „Műveltség és természet“ cz. 4. felv. vigjátékát adták elő. A közönség a jelesebb szereplőket tapsal és virágcsokorral jutalmazta. Ily összevágó és gondos előadás mükedvelőknél ritkán láttunk. Szederjessi Ödönné urasszony (Aspasia) kedvesen adta a naiv, természetes szobaleányt; a publicum többször megtapsolta. Nem állott hátrább Antalffy Mariska kisasszony sem, ki Auróra szerepét életlően személyesítette. Csínádi Lajos, ifj. Nagy Elek, Kovács Ilona, Finta Géza a legjobb „accuratessal“ alakították szerepeiket. A mellékszereplők szintén dícséretes buzgósággal működtek. A közönség azzal a tudattal és megnagyvással távozott, hogy igazi mű-élvezetben részesült. A mily vontatottan indult a táncz a különböző nemzetiségek miatt, később ép oly tüzetesen folyt, kivált mikor a csárdás ropogós accordjai felhangzottak. Bónis Gyula zenekara derekasan működött.

— **Az E. M. K. E.** igazgató-választmányának júli havi ülése élénk érdeklődés mellett folyt le e hó 12-én. Az elnöki jelentés szerint az iroda munkaságát a lefolyt hóban az E. M. K. E. Aurorasorsjegyeinek szétküldése vette nagy mértékben igénybe. Asorsjegyek elárulása folyamatban van, de az eddigi jelekből ítélve, nagy remény nem lehet, hogy a huzás napjára mind elkellenek. Örömmel említi fel a jelentés azt a mozgalmat, mely egyiptomi véreink között az egyesület érdekében megindult. Almásy Sámuelné, egy tantáhi iparos nevének kezdeményezésére Óváry Péter alexandriai keskedő, Rosthy Zsigmond kairói főkonzul, Wass Armin gróf konzul és Blum pasha nagy gyűjtést szándékoznak az öszre megindítani. Ez a támogatás — miután onnan jő, a honnan éppen nem vártak — elismerésre és hála méltó. Az egyesület vagyona 311.304 frt 33 kr; júniushavi vagyonnövekedés 3749 frt 24 kr. A direktorium indítványa alapján kimondotta az ig. vál. egy iskolának a kissebisi telepon leendő felállítását, mely „Az E. M. K. E. népiskolája“ felirattal fog ellátni, magyar tannyelvű s 6 osztályu lesz. Az iskola megnyitása idei szept. 1-én fog megtörténni.

— **A Boulanger által** a franciaia kamara folyó hó 13-án provokált botránynak utójátéka volt. Floquet miniszterelnök, sértve érezte magát Boulanger e kifejezése által: „hazugság!“ — elküldé hozzá segédeit, hogy kérjenek tőle elégtételt. Erre Boulanger is megnevezte segédeit. A négy segéd elhatározta, hogy a párbaj másnap délelőtt lesz meg Páris közelében és pedig vívótörrel. A párbaj a kitűzött időben meg is történt s mindössze csak néhány percig tartott. A felek kétszer csaptak össze, mind a kétszer valószággal dihões. Rögtön meglátszott, hogy Floquet határozottan jobb vívó, mint Boulanger. Az első összecsapásban Floquet egy pár jelentékeny karcolást kapott, Boulangernek a jobbkezén esett egy kis szúrás. Mikor másodszor csaptak össze, Floquet gyors

szurással háritotta félre ellenfelének egy fenyegető mozdulatát és e pillanatban egyszersmind vívótörre Boulanger nyakába furódott. Ezzel a párbaj befejezést nyert. Boulanger sebe mély, szólni nem tudott és nehezen lélekzett; mindamellett állapota nem ad aggodalomra okot.

— **Köszönetnyilvánítás.** Czirmai Sándor czipész ur a helybeli közs. iskolának 18 drb ásványt szíveskedett ajándékozni. Iskolaszékünk ezen szíves adományért s általában iskolánk iránti érdeklődésért meleg köszönetét nyilvánítt, kedves kötelességének ismeri. Kézdí-Vásárhely, 1888. július 15-én. Az iskolaszék.

— **Beiratás a budapesti állami középiskolába.** A jövő tanévre az állami középiskola építészeti szakosztályába 15, a gépészetibe 20, a vegyészeti 8, a fémvasipariba 6, a faipari szakosztályba 8 tanuló vétetik fel. Rendes tanulók gyanánt beiratkozhatnak: a) azok, kik az iparos tanulók számára szervezett három évi tanfolyamot bevégeztek s legalább is jó osztályzatú bizonyítványuk van; b) azok, a kik a polgári iskola, gymnasium vagy realiskola négy alsó osztályából jó osztályzatú bizonyítványt nyertek; c) iparos segédek és mindazok, kik a) vagy b) pontban kívánt közszükségüket vizsgálat után bizonyítják. Általában megkívánatik, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett s legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, a mely után a középiskolába akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen. A belépni kívánó tanulók megyei, városi vagy körörsos hivatalos bizonyítványával tartoznak igazolni, hogy ép és egészséges testalkatúak. Bővebb felvilágosítással készségesen szolgál az igazgatóság (Budapest, VIII. Sándortér 4. szám).

A király a kereskedelmi muzeumban.

A király időközönként való budapesti tartózkodásai alkalmával rend szerint meg szokta látogatni ama közintézményeket, melyek újabban létesültek, hogy így a főváros haladásáról, fejlődéséről magának személyes meggyőződést szerezzen s egyeseket legmagasabb elismerése és kitüntető szavai által a tovább működésre, kitartásra, előhaladásra buzdítsan.

Igy a lefolyt delegationalis ülés-szak alatt ő felsége meglátogatta a csak egy év előtt megnyitott, de kereskedelmünkre és iparunkra már is oly nagy fontosságú Kereskedelmi Muzeumot s a felett behatározott tartva, nemcsak általánosságban fejezte ki annak czelszerű és sikeres működése felett legmagasabb elismerését, hanem egyes kiválóbb, törekvő iparosokat megszólításával is kitüntetett.

Leghosszabban beszélt ő felsége Lovag Falk Zsigmond kir. tanácsossal, a Pesti könyvnyomda részvénytársaság érdemes vezérigazgatójával, a kihez közvetlen ezzel a kérdéssel fordult: Ön most Brüsszelben volt? Falk ur azt válaszolta, hogy Bécsben is volt az iparkilátáson, mely reá egy világkiállítás benyomását tette és jobban tetszett, mint a brüsseli. A király mosolygott és megjegyezte, hogy ő maga is bánt, hogy olyan szépen összehozták a bécsi kiállítást s rá is igen kedvező benyomást gyakorolt. Azután megnézte a király a részvénytársaság kiállított nyomtatványait, melyek kiváló izlés, formacsin és tökély által tűnnek ki, s különösen felkeltek figyelmét a társaság nyomdájában művészeleg kiállított „Jó sziv“ bazar-újság női arczképszoportjai, melyekről ő felsége mindjárt felismerte, hogy fototipográfia után készültek, és egy a sokszorosított, mint a nyomdász-ipar haladásá felett Lovag Falk ur előtt örömet és meglepetést fejezte ki.

Az éllelmi czikkok osztályában kitüntető figyelemmel részesítette ő felsége Szalády Antal ismert pót- és gyógykavégyáros csinnalállítását. Az izlésesen elrendezett Hungaria gyógykavé és Szalády-kavé (pótkavé) dobozok, melyek külsőleg is magukon viselik a magyar ipar ismertető jeleit, igen megnyerték ő felsége tetszését, úgy, hogy a muzeum igazgatója által bemutatott feltaláló gyárost, Szalády urat, hosszabb megszólítással tüntette ki. Kérdézősködött a pótkavé készítmódjáról, anyagáról, s végül azt a kérdést intézte a kiállítóhoz, hogy van-e kelendőse czikkének. A kiállító igen-nel válaszolt, de egyuttal sajnálattal említette fel, hogy sokat kell szenvednie a beözönlő külföldi pótkavék versenytől. Miután a muzeum igazgatója még kiemelte ő felségének, hogy a pótkavé különösen a szegényebb néposztályra nézve mily jótétemény, mivel lehetővé teszi a táplálót, de drága személyes kavénak használatát s Szalády készítményeinek jószágáról ő felségét biztosította: a király kitartó továbbműködésre buzdítva a gyárost, legnagyobb elismerésének kifejezése mellett távozott. E királyi elismerés bizonyára csak fokozni fogja a bizalmat és kedveltséget a már eddig is általánosan elterjedt Hungaria gyógykavé és Szalády pótkavé iránt, melyeknek kiváló jószágáról legjobban tanuskodik az a körülmény, hogy nemcsak idehaza vannak a

társadalom minden rétegében szegénynél és gazdagnál egyaránt elterjedve, nemcsak Magyarországon megtörtént a behurczolt külföldi pótkővék káros versenyét, hanem még a külföldön is piacot hódítottak és kelendőségnek örvendenek. Megemlítjük kapcsolatban, hogy a feltaláló gyáros legutóbb a bécsi iparkiallítás meglátogatása alkalmával szerződést kötött egy nagy bécsi kiviteli czéggel havonként 10,000 kiló Hungária-kávé szállítására, miáltal ezen magyar iparczikk elterjedése az egész kontinensen még inkább biztosítva van.

Habár a kiállítás gazdagsága és sokfélesége fényes tanujelét adja a hazai ipar fokozatos fejlődésének, el kell ismernünk, hogy számos oly czikk hiányzik még onnan, melyekben igen nagy nálunk a fogyasztás, de mert idehaza nem készülnek, külföldről kell azokat beszerezni. Ilyenek például a most annyira időszerű nyaralói és fürdői szükségleti czikkek, melyeket csak a muzeum keretén kívül találhatunk a Kertész Tódor czégnél, hol e saison-czikkek más sokféle háztartási, kertészeti, szobadíszítési, játék stb. tárgyakkal együtt valóban egy kiállítást megközelítő dus változatosságban találhatók. Lehetetlen volna felsorolnunk mindama legnagyobbból legapróbbig menő czikkeket, melyek a Kertész Tódor czég Dorottya-utcai üzletében és kirakataiban a járó-kelők méltó figyelmét vonják magukra. Csupán a saison-czikkek közül említünk néhányat, melynek: kerti székek, indiai hintókák, kerti legyezők, uti táskák, vadász-felszerelések, gummi-árak, kertészeti, méhészeti és halászati czikkek, torna-eszközök, sport- és vívókészletek, fegyverek, különféle test-edző, szórakoztató és mulattató játékszerek, toilett czikkek, dohányzó-eszközök, keleti és török dísztárgyak stb., melyekre ilyenkor óriási a kereslet. Van ezek közt, igaz, számos igen szép és czélszerű tárgy, mely a hazai ipart vallja mesterül, de fájdalom, sok olyan is, melyeket nálunk nem, vagy csak igen kis mértékben állítanak elő. Ezek meghonosítása a jövő iparosainak lesz feladata, s hogy ezt könnyebben tehessék, Kertész Tódor ur kívánatra bérmentve megküldi 850 ábrával ellátott nagy árjegyzékét tanulmányozás végett kézműveseinknek, valamint bárkinek, a ki előforduló szükséglet esetén megrendelésével felkeresni akarja.

177-ik közlemény

a háromszékmegei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Gelence község lakosai által tett szives adakozásokról.

(Folytatás.)

Lukács Kelemen 1 liter rozs, Lukács János 1 liter rozs, Kristóf Domokos 1 liter árpa, Oláh Mózesné 2 liter árpa, 40 drb pityóka és 1 koszuu hagyma, Kocsis Ferencz 1 liter rozs, Baka Dániel 1 liter rozs, Kocsis Gergely 1 liter rozs, Kocsis János 1 liter rozs, Tamás András 1 liter rozs, Antal Ferencz 2 liter rozs, György János 1 liter rozs, Kovács Anna 1 liter rozs, Kocsán Mátyás 1 liter rozs, Bakk Béla 1 liter árpa, Márkos Albert 1 liter rozs, Sárkány József 1 liter rozs, Lukács Gergely 10 kr, 2 liter buza, 2 liter rozs, 2 liter árpa, Tamás József 1 lit. árpa, Timár Ignác 1 drb tojás, Abrahám Imre 1 liter árpa, Góter Mihályné 1 liter fuszulyka, Bíró István 2 liter rozs, László János 1 l. rozs, Nagy János 4 kr, Kerekes Ferencz 1 liter árpa, Veress András 4 kr, Kerekes Elek 1 l. rozs, Kovács Károly 2 kr, Pinta István 2 liter rozs, Cseh János 1 liter rozs, Tarosi Mihályné 1/2 liter rozs, Cseh Tamás 1 liter rozs, Cseh Béniám 4 kr, Cseh Antal 1 liter rozs, Barti Ferencz 1 l. rozs, Rácz István 2 kr, Pál Imre 1 liter rozs, Pálk Imréné 1 lit. rozs, Veress György 1 liter árpa, Pakó Jánosné 1 l. rozs, Bokor István 1 liter rozs, Pál József 4 kr, Baróthi Antal 20 kr, Esztári Ferencz 1 koszuu hagyma, Pál János 1 lit. rozs, Markos András 1 liter fuszulyka, László József 1 lit. rozs, László György 10 kr, Cseh Györgyné 1 liter rozs, László Ferencz 2 drb tojás, Cseh Imre 3 liter rozs s 20 lit. pityóka, Cseh András 1 liter fuszulyka, valaki 10 kr, Balási vígy. 10 kr, Cseh József 2 liter rozs, Kondrát Ignác 4 kr, Kádár Ida 2 liter buza, Bajcsi Imre 1 liter rozs, Jonas Gyárfás 2 kr, Kovács Ferencz 1 liter rozs, Gál Ignác 1 liter rozs, Pap Mihály 1 liter rozs, Pap János 1 lit. rozs, gelencei határőrsg 1 liter rozs, Kicsi Sándor 1 lit. rozs, Bodor Ilka 20 kr, Kicsi Gyárfás 4 kr, György János 4 kr, N.N. 5 liter rozs, Cseh Gyárfás 2 liter rozs, főbíró László Imre 4 liter rozs, Csoma Imre 4 liter rozs, Aros Ferencz 1 liter fuszulyka, Aros János 1 liter fuszulyka, Szőke Ferencz 1 liter rozs, Balog Imre 1 liter rozs, Ördög János 1 liter árpa, 1 drb tojás, Bálint Gyárfás 1 lit. rozs, Bálint Mihály 1 liter rozs, Cseh Dávid 2 kr, Hajdu István 2 liter rozs, Ördög Lajos 1 liter rozs, Ördög József 1 liter rozs, Csiby Tamás 1 frt és egy htl. rozs, Jakab Ferencz kancor 10 liter rozs, Deák Anna 1 htl. pityóka, özv. Deák Lajosné egy htl. pityóka, Jánosai Antal 20 kr.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvek nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. decz. 14.

Br. Szentkeresztly Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,

jegyző.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, július 12-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	4 frt 60 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	3 frt — kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Árpa (tisztá)	„	2 frt 60 kr

Arpa (elegy)	hektóliterenkint	— frt — kr
Zab	„	1 frt 70 kr
Törökbuza	„	4 frt 50 kr
Kása (köles)	„	9 frt — kr
„ (árpa)	„	20 frt — kr
Borsó	„	4 frt 50 kr
Lencse	„	9 frt — kr
Fuszulyka	„	4 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt 10 kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 32 kr
Disznóhús	„	— frt 40 kr
Juh-hús	„	— frt 24 kr
Szalonna	„	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 20 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1888. július 16-án.

Magyar aranyjáradék 6%	—
Magyar aranyjáradék 4%	101.85
Magy. papírjáradék 5%	89.75
Magyar vasuti kölesön	151.75
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	98.50
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	125.50
M. keleti vasuti államkötv. III.	115.—
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	104.50
Temes-bánati földteherm. kötvény	104.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.50
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődezmá-váltásági kötvény	100.75
Magyar nyereség-sorsjegykölesön	103.50
Jiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	124.75
Osztrák járadék papírban	81.—
Osztrák járadék ezüstben	82.50
Osztrák járadék aranyban	112.25
1860. államsorsjegyek	140.—
Osztrák-magyar bankrészevény	870.—
Magyar hitelbank-részevény	301.50
Osztrák hitelintézet-részevény	310.—
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.86
20 frankos arany	9.90
Német birodalmi márka	61.20
London (2 havi váltókért)	125.05
20 márka arany	12.25

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Sz. 1423. tkkv.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstári jogügyi igazgatóság által képviselt m. kir. kincstár végrehajthatónak ifj. Szörcei

István gyám által képviselt kisk. Szörcei Endre végrehajtást szenvedő elleni 39 frt 57 s fél kr tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbírósa területén lévő Szörce községben fekvő, a szörcei 526. sz. tjkvben 389., 390., 394., 502., 554., 563., 630., 632., 633., 858., 860., 912., 1146., 1705., 1793., 1794., 1828., 1858., 1879., 2671., 2685., 3167. hr. sz. alatt felvett ingatlanokra az árverést 996 frt-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. év szeptember 12-ik napján d. e. 9 órakor Szörce község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt szolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1888. évi június hó 8-ik napján.

Dr. KOVÁCS GYULA,
kir. aljársbíró.

Közhírré tesszük, hogy az összes borszéki savanyuvizek

főraktárát

Kézdi-Vásárhely és vidékére nézve elvállaltuk. Egy üveg borszéki víz ára 7 kr. Nagyban vételnél kedvezmény.

DÁVID GYULA és TÁRSA.

Egy 4-6 gymnasiális osztályt végzett tanuló gyakornokul felvétetik Janesó Géza gyógyszerészhez Kézdi-Vásárhelyt. 4-6

!!Figyelmeztetés!!

Mintán tudomásomra jutott, hogy 40 év óta készített, kipróbált és az egész civilizált világban kedvelt fog- és szájkonzerváló szereimet nagy kelendőségük miatt hamisítják, illetőleg más, gyakran ártalmas szereket is hasonló elnevezéssel és külső kiállítással hoznak forgalomba, ennél fogva mindenkit a következőkre figyelmeztetek:

A ki száját alaposan konzerválni, fogait a fogkőtől megszabadítani, foghúsát felfrissíteni, a száj kellemetlen szagát és a fogfájást eltávolítani akarja, az kérjen

Dr. Popp-féle Anatherin-szájvizet.

Ára: nagy üveg 1 frt 40 kr, kisebb 1 frt és kicsi 50 kr.

A ki ragyogó fehérségű, tiszta fogakat és kellemes, tiszta szájat akar, az kérjen

Dr. Popp-féle Anatherin-fogpasztát.

Ára 1 frt 22 kr.

A ki a kellemesen habzó és a fogakat kitünően tisztító fogszappannak barátja, az kérjen

Dr. Popp-féle aromatikuss fogpasztát. Ára 35 kr.

A ki a legjobb fogporknak barátja, az kérjen

Dr. Popp-féle fogport. Ára 63 kr.

A ki odvas fogait önmaga akarja kitönni, az kérjen

Dr. Popp-féle fogtömőt (Plombe). Ára 1 frt.

A kinek kitünő pipere- és gyógyszerzappanra van szüksége, az kérjen

Dr. Popp-féle növényszappant. Ára 30 kr.

E szerek Budapesten Dr. Popp magyarországi főraktárában, Révay-utca 8. sz., hova a levélbeli megrendelések intézendők, valamint Kézdi-Vásárhelyt Kovács Ferencz gyógyszerész, Fejér Lukács fia és Wertán testvérek kereskedő uraknál, továbbá az összes gyógyszerzetárakban, illatszertárakban és finomabb üzletekben kaphatók.

Dr. POPP J. G. udvari fogorvos.

4-12

Csak a legjobbat szokták hamisítani.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.